

CS

CS

CS

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 24/02/2009
KOM(2009) 92 v konečném znění

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

**o ukončení konzultací s Mauritánskou islámskou republikou podle článku 96 revidované
dohody z Cotonou**

(předložena Komisí)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Evropská unie se 15. září 2008 rozhodla zahájit konzultace s Mauritánskou islámskou republikou podle článku 96 revidované dohody z Cotonou. Toto rozhodnutí bylo přijato s ohledem na skutečnost, že státní převrat, k němuž došlo v Mauritánii 6. srpna 2008, představuje zvláště závažné a jasné porušení podstatných prvků uvedených v článku 9 dohody (dodržování demokratických zásad a právního státu) a zvláště naléhavý případ ve smyslu čl. 96 odst. 2 písm. b). Konzultační schůzka mezi evropskou stranou, zastoupenou předsednictvím Rady a Komisí, a stranou AKT, včetně zástupců vlády, kterou v Mauritánii protiprávně nastolila vojenská junta, se uskutečnila v Paříži dne 20. října 2008.

Evropská unie na schůzce nezaznamenala žádné uspokojivé návrhy mauritánské strany. Návrhy a závazky mauritánské strany nezahrnovaly okamžité a bezpodmínečné propuštění legitimního prezidenta a zůstávaly v rámci, který byl v podstatě neústavní a protiprávní a nenabízel žádné perspektivy rychlého návratu k ústavnímu pořádku.

Evropská unie byla nakloněna dialogu, byla si plně vědoma složitosti politické situace v Mauritánii a přála si počkat, zda se vývoj neobrátil pozitivním směrem na základě řešení, které by odpovídalo požadavkům mezinárodního společenství, a proto mauritánské straně navrhla, aby konzultace zůstaly otevřené jeden měsíc, během něhož by mauritánská strana mohla předložit potenciálně uspokojivé řešení.

Po pravidelných konzultacích s mezinárodním společenstvím, zejména Africkou unií, však Evropská unie konstatovala, že Mauritánie nedosáhla žádného pozitivního pokroku. Dne 10. listopadu 2008 se v Addis Abebě uskutečnila schůzka mezi Africkou unií, Ligou arabských států, OSN, Organizací islámské konference, Organizací frankofonie a Evropskou unií. Účastníci schůzky vydali sdělení, k němuž se připojili stálí členové a afričtí členové Rady bezpečnosti OSN (kromě Číny, která nebyla zastoupena), a zopakovali v něm mimo jiné, že „*naléhavě vyzývají orgány zřízené po státním převratu, aby s Africkou unií a ostatními zapojenými regionálními a mezinárodními organizacemi plně spolupracovaly při hledání konsensuálního politického řešení současné krize, jehož základem by bylo bezpodmínečné propuštění prezidenta Sidi Oulda Cheikha Abdallahiho a jeho zapojení do řešení krize, v souladu s jeho postavením legitimně zvoleného prezidenta, zapojení všech zúčastněných stran, dodržování mauritánské ústavy a mezinárodního práva*“.

Na výše uvedené schůzce se účastníci seznámili s návrhem řešení krize předloženým orgány, které jsou v Mauritánii fakticky u moci. Tento návrh, který je založen na eventuálním propuštění legitimního prezidenta jakožto „*bývalého prezidenta*“ nebo „*bývalé hlavy státu*“ a který **pod záštitou a kontrolou současné junty a nelegitimní vlády** počítá s procesem celostátního jednání zaměřeného na vymezení plánu a podrobného způsobu přechodu směřujícího k novým prezidentským volbám, neodpovídá požadavkům mezinárodního společenství, protože je jasně neústavní, nenabízí legitimnímu prezidentovi žádnou funkci, potvrzuje nelegitimní režim nastolený státním převratem a nenabízí perspektivu rychlého návratu k ústavnímu pořádku. Přijetí tohoto návrhu by se rovnalo uznání státního převratu jako mezinárodně přijatelného způsobu změny vlády.

Tytéž organizace, které byly vyjmenovány výše, se znovu setkaly v Addis Abebě dne 21. listopadu 2008 poté, co uplynulo období k reflexi, které bylo mauritánské straně poskytnuto v rámci konzultací podle článku 96 dohody z Cotonou, a opět odmítly návrhy na řešení krize, které předložila junta. V závěrečném sdělení, které partneři vydali po této schůzce spolu se stálými členy Rady bezpečnosti, tentokrát včetně Číny, a s nestálými africkými členy této rady:

- (1) konstatovali, že junta nepředložila od poslední schůzky konané 10. listopadu žádný nový prvek;
- (2) potvrdili prvky související s podmínkami řešení krize, které již byly uvedeny ve sdělení z 10. listopadu;
- (3) uvedli, že součástí řešení krize by mohlo být uspořádání voleb dodržujících prvky uvedené ve sdělení z 10. listopadu;
- (4) podpořili „možnost“ obrátit se na Radu bezpečnosti OSN, „pokud by snahy ztroskotaly“;
- (5) opět potvrdili, že výše uvedené organizace vyvodí z této situace závěry a „ve vhodný okamžik“ přijmou vhodná opatření, včetně individuálních;
- (6) rozhodli se vyslat do Mauritánie delegaci partnerů, která by vysvětlila jejich postoj a usilovala o nalezení řešení přijatelného pro obě strany.

Prezident Sidi Ould Cheikh Abdallahi, který byl od 6. srpna 2008 v domácím vězení, byl 13. listopadu převezen do své rodné vesnice Lemdenu, 250 km od Nouakchottu. Pod vojenským dohledem mohl přijímat návštěvy a zástupce tisku. Avšak jakékoli mediální zpravodajství o projevu u příležitosti dne nezávislosti, 28. listopadu, bylo zakázáno. Dne 21. prosince za svítání byl prezident proti své vůli odvezen do Nouakchottu a ponechán ve své soukromé rezidenci. Okamžitě se vlastními prostředky vrátil do Lemdenu, aby připravil svůj návrat podle vlastního kalendáře. Cestovní pas mu byl odebrán. Postupné osvobozování prezidenta Abdallahiho zatím nevedlo ke konzultacím o obecně přijatelném řešení krize. Vojenská junta bohužel tuto příležitost neuměla nebo nechtěla využít a s podporou většiny poslanců a senátorů dále posiluje svou moc a omezuje a potlačuje protesty.

V průběhu mise, která se konala od 6. do 7. prosince 2008 pod záštitou Africké unie, obdrželi „mezinárodní partneři“ od generála Abdel Azize slib, že legitimní prezident bude bezpodmínečně propuštěn, což se stalo, ale rovněž konstatovali, že generál nebyl ochoten přijmout ostatní klíčové prvky řešení a že na druhé straně si prezident Abdallahi nepřál jednat o řešení před odchodem junty a před svým návratem k moci. Na další schůzce „partnerů“, která se konala v Bruselu dne 12. prosince 2008, se dospělo k závěru, že situace je ve slepé uličce a že propuštění prezidenta by představovalo první pozitivní krok, zároveň však byla potvrzena nutnost přijmout vhodná opatření, pokud nebude dosaženo pozitivního pokroku. Formálně propuštěný prezident Abdallahi zůstává ve své rodné vesnici a nehraje v politickém životě země žádnou oficiální úlohu, žádá však o svá plná práva a funkce jediného legitimního prezidenta.

Vojenská junta svolala na období 26. prosince 2008 až 6. ledna 2009 zasedání tzv. demokratického shromáždění, kterého se účastnila většina poslanců a senátorů, zejména „nezávislých“, kteří podporují převrat, a velké množství organizací. Přestože bylo zasedání značně neuspořádané, promluvil na něm velké množství účastníků. Fórum doporučilo především konání prezidentských voleb 30. května. Ve věci případné kandidatury vojenských představitelů, kteří jsou u moci, se v diskusi objevily argumenty pro i proti, ale celkově byl generál Aziz vyzván ke kandidatuře a možnost jeho zvolení v prezidentských volbách nebyla zpochybněna, pokud se vzdá své funkce v armádě.

Koordinace sil pro obranu demokracie (CFDD), koalice třinácti stran, které jsou členy Národní fronty pro obranu demokracie (usilující o zvrácení převratu), šesti odborových svazů a třiceti organizací občanské společnosti, dodržela své rozhodnutí bojkotovat demokratické zasedání. Ahmed Ould Daddah a jeho strana RFD se zasedání nejprve účastnili, ale poté kritizovali jeho špatnou organizaci a zmatek na jednáních a nepřipojili se k závěrečnému

usnesení, které je spíše odrazem výsledků převratu než obecně přijatelným řešením pro návrat k ústavnímu pořádku.

Demokratické shromáždění tedy nedospělo k obecně přijatelnému řešení a nezískalo podporu významných politických stran, například „opoziční“ RFD nebo, samozřejmě, stran, které podporují legitimního prezidenta. Odráží spíše názor nezávislých poslanců a senátorů ovlivňovaných pučisty a názor obvyklé skupiny příkyvovačů. Řešení, která byla na zasedání předložena, se v podstatě snaží zajistit legitimitu státního převratu. Prakticky se neliší od návrhů, které Africká unie a mezinárodní partneři, stejně jako již dříve Evropská unie, odmítli na konzultační schůzce podle článku 96, která se konala v říjnu v Paříži. Africká unie rozhodla na nejvyšší úrovni, že pokud nebude do 5. února obnoven ústavní pořádek, zavede sankce.

Na základě výše uvedených konstatování a analýz je Unie nucena vyjádřit svůj nesouhlas a nemůže podporovat iniciativy mauritánského vojenského režimu. Musí proto ukončit formální konzultace zahájené v rámci článku 96 Dohody z Cotonou. Unie bude i nadále sledovat vývoj v Mauritánii v naději, že se situace zlepší.

Unie a její členské státy by ve snaze o zvýšení pravděpodobnosti návratu k demokratickému a ústavnímu pořádku měly, každý podle své kompetence, přijmout řadu vhodných opatření, která by zahrnovala jednak individuální sankce namířené proti původcům státního převratu, jejich nejbližším spolupracovníkům a rodinám, jednak sankce ekonomické povahy, které by drasticky snížily objem pomoci poskytované přímo vládě, státním agenturám a podnikům nebo jim řízeným subjektům.

Opatření omezující spolupráci, která jsou podrobně popsána v dopise připojenému k tomuto rozhodnutí, by se neměla dotknout humanitární pomoci ani přímé pomoci poskytované obyvatelům Mauritánie a občanské společnosti a měla by přihlížet k zásadním problémům, jimiž jsou například zabezpečení dostatečného množství potravin, návrat uprchlíků, lidská práva, migrace, podpora demokracie a nutnost připravit se na případnou obnovu spolupráce ve vhodný okamžik.

Budoucnost platné dohody o partnerství v oblasti rybolovu může být zvážena s ohledem na to, jak bude Mauritánie provádět složku podpory odvětví, i s ohledem na obchodní priority evropského loďstva, na stav rybolovných zdrojů a na politickou a ekonomickou situaci státu.

Na základě výše uvedeného a v souladu s články 9 a 96 revidované dohody z Cotonou Komise navrhuje Radě ukončit konzultace zahájené s Mauritánskou islámskou republikou a přijmout připojené rozhodnutí.

ROZHODNUTÍ RADY

o ukončení konzultací s Mauritánskou islámskou republikou podle článku 96 revidované dohody z Cotonou

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na dohodu o partnerství AKT–ES podepsanou v Cotonou dne 23. června 2000¹ (dále jen dohoda z Cotonou) ve znění dohody podepsané v Lucemburku dne 25. června 2005², a zejména na článek 96 této dohody,

s ohledem na vnitřní dohodu o opatřeních, která mají být přijata, a o postupech, které mají být dodrženy při provádění dohody z Cotonou³, a zejména na článek 3 uvedené dohody,

s ohledem na návrh Komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Byly porušeny podstatné prvky článku 9 dohody z Cotonou.
- (2) V souladu s článkem 96 dohody z Cotonou byly dne 20. října 2008 zahájeny konzultace se státy AKT a s Mauritánskou islámskou republikou, během nichž zástupci vládnoucí vojenské junty nepředložili uspokojivé návrhy a závazky. V dodatečném období jednoho měsíce nebyl zaznamenán žádný nový prvek,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Konzultace zahájené s Mauritánskou islámskou republikou v souladu s článkem 96 dohody z Cotonou se uzavírají.

Článek 2

Opatření uvedená v příloženém dopise se přijímají jako vhodná opatření podle čl. 96 odst. 2 písm. c) dohody z Cotonou.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

Jeho platnost je dvacet čtyři měsíců ode dne přijetí Radou. Rozhodnutí se pravidelně přezkoumává přinejmenším každých šest měsíců na základě společné kontrolní mise předsednictví Evropské unie a Komise.

¹ Úř. věst. L 317, 15.12.2000, s. 3.

² Úř. věst. L 287, 28.10.2005, s. 4.

³ Úř. věst. L 317, 15.12.2000, s. 376, ve znění vnitřní dohody ze dne 10. dubna 2006, Úř. věst. L 247, 9.9.2006, s. 48.

Článek 4

Toto rozhodnutí se zveřejní v Úředním věstníku Evropské unie.

V Bruselu dne [...].

Za Radu
předseda/předsedkyně

PŘÍLOHA

Předloha dopisu

Vážený pane generále,

Evropská unie přikládá velký význam ustanovením článku 9 revidované dohody z Cotonou. Dodržování lidských práv, demokratických zásad a právního státu, na kterých spočívá partnerství AKT-EU, jsou podstatnými prvky uvedené dohody, a tudíž základem našich vztahů.

Evropská unie v tomto duchu okamžitě po vojenském státním převratu, k němuž došlo 6. srpna 2008, převrat odsoudila, opakovaně vyzývala k dodržování demokracie a institucionálního právního rámce zavedeného v roce 2007 a požadovala propuštění legitimně zvoleného prezidenta a jeho návrat do funkce.

V souladu s článkem 96 revidované dohody s Cotonou a s ohledem na to, že státní převrat představuje vážné porušení podstatných prvků uvedených v článku 9 této dohody, Evropská unie navázala s vládnoucím režimem politický dialog, který vedl k zahájení konzultací zaměřených na posouzení situace a hledání možných řešení umožňujících rychlý návrat k ústavnímu pořádku.

Na zahajovací konzultační schůzce, která se konala v Paříži dne 20. října 2008, Evropská unie neobdržela od mauritánské strany žádné uspokojivé návrhy. Vzhledem k tomu, že Evropská unie byla nakloněna dialogu a byla si plně vědoma složitosti politické situace v Mauritánii, navrhla, aby konzultace zůstaly otevřeny po dobu jednoho měsíce, a uvedla, že pokud mauritánská strana předloží potenciálně uspokojivé řešení, bude možné uspořádat další konzultační schůzku. Evropská unie rovněž informovala strany AKT a Mauritánii, že pokud v této měsíční lhůtě nebudou předloženy nové prvky, budou konzultace ukončeny a bude rozhodnuto o vhodných opatřeních.

Na zasedání v Addis Abebě uspořádaném pod předsednictvím Africké unie dne 10. listopadu 2008 obdržela Evropská unie spolu s pěti dalšími přítomnými mezinárodními organizacemi návrhy na řešení krize, které mauritánská junta několik dní před tím předala Africké unii. Tyto návrhy se téměř shodovaly s návrhy předloženými na konzultační schůzce dne 20. října a nelze je považovat za uspokojivé. Nezahrnují totiž okamžité a bezpodmínečné propuštění legitimního prezidenta a zůstávají v podstatě neústavním a protiprávním rámci, který nenabízí perspektivu rychlého návratu k ústavnímu pořádku. Na výše uvedeném zasedání konaném dne 10. listopadu vydalo šest regionálních organizací sdělení, v němž mimo jiné vymezily podstatné prvky obecně přijatelného politického řešení krize:

- bezpodmínečné propuštění prezidenta Sidiho Oulda Cheikha Abdallahiho;
- jeho zapojení do řešení krize, v souladu s jeho postavením legitimně zvoleného prezidenta;
- zapojení všech zúčastněných stran;
- dodržování mauritánské ústavy a mezinárodního práva.

Tytéž organizace, které byly vyjmenovány výše, se znovu setkaly v Addis Abebě dne 21. listopadu 2008 poté, co uplynulo období k reflexi, které bylo mauritánské straně poskytnuto v rámci konzultací podle článku 96 dohody z Cotonou, a opět odmítly návrhy na řešení krize, které předložila junta. V závěrečném sdělení, které partneři vydali po této schůzce spolu se všemi stálými členy Rady bezpečnosti a s jejími nestálými africkými členy:

- (1) konstatovali, že junta nepředložila od poslední schůzky konané 10. listopadu žádný nový prvek;

- (2) potvrdili prvky související s podmínkami řešení krize, které byly uvedeny již ve sdělení z 10. listopadu;
- (3) uvedli, že součástí řešení krize by mohlo být uspořádání voleb dodržujících prvky uvedené ve sdělení z 10. listopadu;
- (4) podpořili „možnost“ obrátit se na Radu bezpečnosti OSN, „pokud by snahy ztroskotaly“;
- (5) opět potvrdili, že výše uvedené organizace vyvodí z této situace závěry a „ve vhodný okamžik“ přijmou vhodná opatření, včetně individuálních.

Další kontakty a mise zaměřené na nalezení řešení, které by odpovídalo vnitrostátním a mezinárodním povinnostem a závazkům Mauritánie, naneštěstí neuspěly, přestože byl splněn jeden z výše uvedených prvků, a to propuštění legitimního prezidenta.

S přihlédnutím k výše uvedenému se Evropská unie rozhodla ukončit konzultační období a přijmout vhodná opatření podle čl. 96 odst. 2 písm. c) revidované dohody z Cotonou:

- Kromě eventuálních individuálních sankcí zaměřených na původce státního převratu a jejich nejbližší spolupracovníky, o nichž rozhodnou jednotlivé členské státy Evropské unie, se přijímají ekonomické sankce, které drasticky sníží podporu, kterou Společenství v současné době poskytuje přímo vládě, státním agenturám a státním podnikům. Omezení spolupráce nebude mít dopad na humanitární pomoc ani na přímou podporu občanů a občanské společnosti.
- Evropská komise si vyhrazuje právo okamžitě převzít funkce vnitrostátní schvalující osoby ERF.
- Vzhledem k tomu, že opatření a politická rozhodnutí, která v jednotlivých odvětvích provádějí orgány, jež jsou fakticky a nikoli plnoprávně u moci, mají dopad na spolupráci, která ještě probíhá, a v naději, že po mezinárodně přijatelném řešení krize se spolupráce obnoví, budou se útvary Komise v Mauritánii nadále podílet na politickém a odvětvovém dialogu vedeném na odborné úrovni, aniž by bylo možné pokládat tento dialog za uznání legality vlády nastolené po převratu ze 6. srpna 2008.
- Platby týkající se uskutečňovaných smluv budou zaplacený v souladu s příslušnými rozhodnutími o financování. Jedná se o následující projekty:
 - Silnice Rosso–Boghé a Kaedi–Gouaraye a technická pomoc ministerstvu dopravy.
 - Projekt „Práce v oáze Adrar“ (uzavření platných závazků).
 - Projekt „Voda naděje“ (dokončení projektu).
 - Facilita pro vodu: pokračování tří platných smluv.
 - Podpůrný program vnitrostátní schvalující osoby: opatření nutná k uzavření programu.
 - Regionální solární program: pokračování platných smluv v Mauritánii.
 - Program podpory občanské společnosti. Pokračování při provádění akcí souvisejících se správou věcí veřejných v rámci výzev k předkládání nabídek, které řídí přímo Evropská komise.
 - Program podpory pro Státní správu údržby komunikací (ENER): pokračování pouze u platných smluvních závazků.

- Smlouva o grantu z regionálního balíčku B na obnovu oblastí zatopených v povodí řeky Senegal.
 - Podpora místních orgánů (mimo ERF): projekt zlepšení obecní správy vod v Nouakchottu a partnerství pro podporu školního systému v obci Boustilla.
- V souladu s dohodami o financování lze podepsat nové smlouvy pro následující programy:
- Vypsání místních výzev k předkládání nabídek v oblasti „Nestátní subjekty a demokracie a lidská práva“ (mimo ERF). Výzvy k předkládání návrhů ve prospěch místních orgánů zůstanou pozastaveny.
 - Provádění projektu na podporu řízení migračních toků z regionálních fondů AKT 9. ERF.
 - Dodatek k projektu „sanační projekt pro Zazou“ (mimo ERF, spolufinancování činnosti nevládních organizací).
 - Provádění projektu „Podpora návratu uprchlíků“ v koordinaci a harmonizaci s podporou, kterou poskytuje Generální ředitelství pro humanitární pomoc Evropské komise (ECHO), pokud to podmínky v Mauritánii umožní a pokud budou dodrženy stanovené smluvní podmínky.
- Lze posuzovat nové projekty v následujících oblastech:-
- Jako součást reakce na potravinovou krizi bude možné uvolněním prostředků z regionálního balíčku B 10. ERF naplánovat cílenou intervenci ve prospěch obyvatel ve výši 2,08 milionů EUR, kterou provede některá mezinárodní organizace a/nebo některá nevládní organizace, aniž by tato činnost přímo podpořila veřejnou správu nebo stát nebo státní agentury.
 - Naplánování balíčku, který byl pro Mauritánii vyčleněn v rámci nové Facility pro potraviny a tematické linie Potravinová bezpečnost, prostřednictvím projektů na podporu zemědělství, které budou moci provádět mezinárodní nebo nevládní organizace.

Provádění ostatních probíhajících projektů a orientačního programu 10. ERF zůstává, s výše uvedenými výjimkami, pozastaveno až do eventuální postupné obnovy spolupráce po splnění níže uvedených podmínek.

Podle národního orientačního programu 10. ERF mělo být vynaloženo zhruba 40 milionů EUR na obecnou rozpočtovou podporu strategického rámce pro boj s chudobou. Tento projekt nebude moci být posouzen, dokud nebude plně obnovena spolupráce po splnění níže uvedených podmínek a pokud budou dodrženy obecné podmínky způsobilosti stanovené pro provádění tohoto typu programu.

Přibližná částka vymezená pro tento program se však s okamžitou platností snižuje na 25 milionů EUR. Z vyčleněných 15 milionů EUR bude 10 milionů EUR ponecháno v rezervě jako případný příspěvek k financování voleb, které by byly uspořádány v rámci ústavního řešení krize vyhovujícího požadavkům mezinárodního společenství. Zbývajících 5 milionů EUR bude ponecháno jako rezerva pro případ vážných humanitárních krizí vyvolaných krizí po státním převratu ze 6. srpna 2008.

Program Podpora řízení migračních toků, na který bylo v národním orientačním programu vyčleněno 8 milionů EUR, se bude výjimečně provádět i před obnovou spolupráce na základě cílů a priorit, které budou vymezeny.

- Jakmile všechny strany konfliktu přijmou řešení krize, které bude v souladu s podstatnými prvky navrhovanými mezinárodním společenstvím, a tedy především vytvoří na základě inkluzivního a otevřeného politického dialogu volební rámec, který umožní uspořádat svobodné, transparentní a reprezentativní volby, bude možné provádět následující projekty:
 - Přístav pro vývoz nerostných surovin v Nouadhibou. Sjednání a podpis smlouvy o rekonstrukci přístavu, pokud to umožní platné právní předpisy a výsledky nabídkového řízení. Jestliže smlouva nebude podepsána do března 2009, přestane být příspěvek ERF na práce (45 milionů EUR) pro Mauritánii k dispozici.
 - Nový plán projektu odstranění vraků z přístavu Nouadhibou po převodu prostředků STABEX, které byly vyčleněny na tento účel (23 milionů EUR), do 10. ERF s platností od 31. 12. 2008. Bez státního převratu měla být smlouva na tuto činnost podepsána před koncem roku 2008.
 - Vypsání pozastavených místních výzev k předkládání návrhů ve prospěch orgánů místní správy.
- Jakmile se skutečně a nezvratně začne provádět výše uvedená řešení krize (jmenování přijatelné nové přechodné vlády po společné dohodě, společná dohoda o plánu činnosti, předání moci vojenskými představiteli), dojde k další obnově spolupráce. Tato spolupráce může zahrnovat:
 - Případnou podporu nových legislativních nebo prezidentských voleb.
 - Pokračování v provádění programu podpory spravedlnosti.
 - Provádění evropského programu posilování institucí v orgánech územní správy a jejich útvech.
 - Provádění všech programů a projektů, které byly podepsány nebo naplánovány v 8. nebo 9. ERF, ale nebyly na ně dosud uzavřeny smlouvy.
- Úplný návrat Mauritánie k ústavnímu pořádku umožní zrušit všechna výše uvedená omezení v souladu s posledním odstavcem čl. 96 odst. 2 písm. a) revidované dohody z Cotonou. Má se za to, že tento stav nastal, pokud jsou na svém místě legitimně zvolený prezident a legislativní shromáždění a pokud platí ústava. Po dosažení tohoto stavu bude možné provést celý orientační program 10. ERF (156 milionů EUR) a zároveň přihlédnout k případné potřebě tento program přezkoumat s ohledem na negativní sociální, ekonomické a politické dopady převratu ze 6. srpna 2008.

Evropská unie bude vývoj situace v Mauritánii nadále pečlivě sledovat a bude podporovat konsensuální řešení krize, pokud bude toto řešení založeno na výše uvedených podstatných prvcích v souladu s požadavky mezinárodního společenství. Evropská unie si vyhrazuje právo přezkoumat a změnit výše uvedená opatření podle vývoje situace v Mauritánii.

S úctou

V Bruselu dne

Za Komisi

Za Radu